

украшена колкото и брѣздата, който цѣпеше той съ оралото си.

Идущѣтъ годинѣ, тази брѣзда ще ся напълни и ще ся покріе отъ еднѣ новѣ брѣздж. Така ся впечатва и изчезнува дирята на повечето людіе въ полето на челоувѣчеството. Малко земля іх истрыва, и брѣздытъ, които смы отворили, идатъ една слѣдъ другѣ като гробове въ едно гробище. Брѣздата на орачѣтъ не чини ли колкото брѣздата на лѣнивыйтъ, който, при всичко това, има едно имя, имя, което ще остане, ако, по еднѣ странность или по нѣкоіѣ глупость, произведе малко шумъ въ свѣтътъ?.. То като е тѣй, нека извадимъ, ако е възможно, отъ ничтожеството на забвеніето брѣзджтъ на Германа, *тѣнкоуменный земледѣлецъ*. Той не ще да знае нищо и нѣма да ся обезпокои; но азъ ще имамъ удоволствието чи сѣмъ направилъ този опытъ.

III.

ДѢДО МОРИСЪ.

Германе, му казва единъ денъ тѣтъ му, ты треба, както и да е, да ся рѣшишь да ся оженишь второй пѣтъ. Ето вече чи ся изпълниха цѣли двѣ години отъ като си овдовѣлъ, отъ като умрѣ първата ти жена, моя дѣщеря, и пър-